

De færøske undersøgelser tyder på, at forekomsten af finhvaler ved Færøerne er ganske betydelig – heldigvis.

En anden del af begrundelsen for den færøske forskning er, at man finder det naturligt, at færinger har en begrænset fangst af hvaler i området til lokalt konsum. En sådan fangst vil næppe blive godkendt, uden at der foreligger dokumentation for, at bestanden kan tåle dette.

Medens der er fornuftsmæssige grunde til stede for at være meget varsom med hensyn til fangst af storhvaler, herunder et forbud mod kommerciel fangst, er der intet, som tyder på tilsvarende problemer med hensyn til småhvaler – i hvert fald ikke for grindehvaler.

Den færøske fangst af grindehvaler har stærke traditioner, er en integreret del af den færøske folkekultur og har en meget stor betydning, når det drejer sig om kødforsyningen til det færøske samfund. Grindefangsten udgjorde i f.eks. 1984 mere end halvdelen af den samlede færøske kødproduktion og ca. ¼ af den samlede kødforsyning.

Da det materiale, som udvalget har modtaget, f.eks. oplysningerne fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, er stærkt misvisende i næsten enhver henseende, finder jeg det rigtigt, at der i bilaget til denne beretning bliver optrykt en kort redegørelse vedrørende grindefangst på Færøerne, udarbejdet af udenrigsministeriets sagkyndige i færøske spørgsmål, hr. Árni Olafsson.

P. u. v.

STEFFENSEN

formand